

Departament Gospodarki Wodnej i Żeglugi
Śródlądowej

Znak sprawy: DGWiZS-9.0530.1.2021

Pan Sebastian Adamowicz**ZAWIADOMIENIE O SPOSOBIE ZAŁATWIENIA PETYCJI**

Działając na podstawie art. 13 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870), po rozpatrzeniu petycji z dnia 8 listopada 2021 r. w sprawie dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o przejęciu taboru żeglugi śródlądowej na własność Państwa (Dz. U. Nr 6, poz. 36 oraz z 1968 r. Nr 3, poz. 6), zwanego dalej „dekretem”, w której wnosi się o uchylenie art. 8 dot. odpowiedzialności karnej za utrudnienia w przejęciu mienia państwowego - taboru żeglugi śródlądowej, poniżej przedstawiam następującą informację.

Dekret będący przedmiotem petycji, jest w istocie aktem jednorazowym wydanym w 1955 w celu przeniesienia na własność Państwa taboru żeglugi śródlądowej. Zgodnie z art. 1 dekretu - tabor żeglugi śródlądowej bez własnego napędu o nośności powyżej 30 t i z własnym napędem o mocy silnika o 25 KM i wyżej, z wyjątkiem łodzi sportowych, zwany dalej „toborem”, przechodzi na własność Państwa ze wszystkimi składnikami majątkowymi, które stanowią przynależność tego taboru. Natomiast w myśl art. 3 ust. 1 dekretu - tabor przechodzi na własność Państwa wolny od wszystkich obciążeń i zobowiązań z wyjątkiem zobowiązań na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej oraz zobowiązań mających swe źródło w stosunku pracy, powstałych w związku z eksploatacją taboru.

Natomiast art. 8 dekretu stanowi - Kto usuwa, ukrywa, uszkadza majątek określony w art. 1 lub przedsięwzie inne czynności w celu udaremnienia bądź utrudnienia przejęcia tego majątku na własność Państwa - podlega karze aresztu i karze grzywny albo karze więzienia do lat 5 i karze grzywny. Celem ustanowienia tego przepisu karnego było zabezpieczenie wykonania dyspozycji art. 1 dekretu, tj. przejścia własności taboru na rzecz Państwa. Niemniej jednak nie wydaje się możliwe, by obecnie jakaś osoba mogła usuwać, ukrywać, uszkadzać majątek określony w art. 1 dekretu lub przedsięwziąć inne czynności w celu udaremnienia bądź utrudnienia przejęcia tego majątku na własność Państwa, ponieważ przepis karny zabezpieczał zmianę stanu prawnego taboru w latach 50. XX wieku.

Ponadto, w przypadku przepisu art. 8 dekretu obecnie mamy do czynienia z występowaniem przedawnienia karalności w rozumieniu art. 101-104 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz.U. z 2020 r. poz. 1444, z późn. zm.). Nie można pociągnąć do odpowiedzialności karnej sprawcy przestępstwa, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęła określona w prawie liczba lat. Przedawnienie opiera się więc na upływie czasu, który powoduje uchylenie karalności przestępstwa. Czyn sprawcy pozostaje jednak nadal przestępstwem, chociaż sprawca nie poniesie już odpowiedzialności karnej za jego popełnienie. Przedawnienie zrywa zatem związek między przestępstwem a karą. To „ustanie karalności przestępstwa następuje z mocy prawa w rezultacie samego upływu czasu kalendarzowego odpowiadającego terminowi przedawnienia” (post. SN z 18.12.2000 r., III KKN 429/98, Legalis). Ponadto, zastosowania nie będzie miało wyłączenie zastosowania przedawnienia karalności z art. 105 KK, które odnosi się jedynie do zbrodni przeciwko pokojowi, zbrodni przeciwko ludzkości, przestępstw wojennych, umyślnego przestępstwa: zabójstwa, ciężkiego uszkodzenia ciała, ciężkiego uszczerbku na zdrowiu lub pozbawienia wolności łączonego ze szczególnym udręczeniem, popełnionego przez funkcjonariusza publicznego w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Czyn zabroniony z art. 8 dekretu nie jest bowiem żadnym z typów przestępstw opisanych w art. 105 KK.

Skutkiem powyższego nie jest możliwe skuteczne zastosowanie w praktyce art. 8 dekretu i doprowadzenie do skazania na jego podstawie jakiegokolwiek osoby fizycznej, nawet jeśli taki czyn zabroniony kiedyś popełniono.

Do obowiązujących aktów prawa powszechnie obowiązującego należy również zaliczyć akty o randze ustawy, które zostały wydane przed wejściem w życie Konstytucji, a które nie zostały po tym dniu uchylone. Konstytucja co do zasady „przejęła” całe zastane prawodawstwo, a więc również nieuchylone przed dniem jej wejścia w życie rozporządzenia i dekrety z mocą ustawy, wydawane w okresie II RP oraz PRL. Tego typu akty - mimo że ich wydanie nie byłoby możliwe na gruncie Konstytucji z 1997 r. - zachowały moc obowiązującą, a ich zmiana lub uchylenie wymaga wydania ustawy.

Ewentualna zmiana przedmiotowego dekretu może być formalnie przeprowadzona w drodze ustawy. Jednakże takiej zmiany nie może wprowadzić sam Minister Infrastruktury. Nowelizacja taka wymaga opracowania projektu ustawy i przejścia całej procedury legislacyjnej zgodnie z Regulaminem Pracy Rady Ministrów (Minister Infrastruktury byłby wówczas organem wnioskującym), a następnie odpowiednio Regulaminem Sejmu i Regulaminem Senatu (Rada Ministrów wnosi projekt ustawy do Sejmu jako podmiot posiadający inicjatywę ustawodawczą).

Niemniej jednak nie wydaje się merytorycznie celowe dokonywanie przez Ministra Infrastruktury postulowanej przez wnioskodawcę zmiany dekretu z uwagi na okoliczność, jak wskazano powyżej, że:

- 1) nie jest możliwe obecnie spełnienie dyspozycji przepisu art. 8 dekretu,
- 2) czyny zabronione z art. 8 dekretu są już objęte przedawnieniem karalności.

Zmiana taka miałaby jedynie charakter czysto formalny (ew. wizerunkowy) i nie prowadziłaby do rozwiązania żadnego istotnego problemu społecznego, gospodarczego czy prawnego.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.

Dokument podpisany elektronicznie przez:

Monika Niemiec-Butryn

Dyrektor Departamentu Gospodarki
Wodnej i Żeglugi Śródlądowej

Informacja na temat przetwarzania danych osobowych

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1) informuję, że:

- 1) administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Minister Infrastruktury z siedzibą w Warszawie, przy ul. Chałubińskiego 4/6, 00-928 Warszawa, zwany dalej „Administratorem danych”;
- 2) Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu:
 - a) przeprowadzenia szacowania wartości zamówienia publicznego, albo
 - b) zawarcia umowy z wybranym wykonawcą/udzielenia zlecenia wybranemu wykonawcy, jej/jego realizacji oraz rozliczenia, a także rozliczenia dofinansowania UE uzyskanego przez Ministerstwo na realizację umowy/zlecenia (jeżeli dotyczy);
- 3) Administrator danych przewiduje możliwość powierzenia przetwarzania danych innym podmiotom świadczącym na rzecz Administratora danych usługi z zakresu IT;
- 4) podstawą przetwarzania Pani/Pana danych osobowych jest;

- a) art. 6 ust. 1 lit. a) ogólnego rozporządzenia o ochronie danych z dnia 27 kwietnia 2016 r., tj. zgoda na przetwarzanie danych osobowych - dotyczy przypadku, o którym mowa w pkt 2 lit. a) klauzuli informacyjnej - za którą uznaje się przekazanie odpowiedzi na zapytanie skierowane do Pani/Pana w sprawie przeprowadzenia szacowania wartości zamówienia publicznego,
 - b) art. 6 ust. 1 lit. b) ogólnego rozporządzenia o ochronie danych z dnia 27 kwietnia 2016 r., tj. przetwarzanie jest niezbędne do wykonania umowy, której stroną jest osoba, której dane dotyczą, lub do podjęcia działań na żądanie osoby, której dane dotyczą, przed zawarciem umowy – dotyczy przypadku, o którym mowa w pkt 2 lit. b) klauzuli informacyjnej;
- 5) podanie danych osobowych jest dobrowolne, ale konieczne do wzięcia udziału w:
- a) procesie wyboru wykonawcy, a następnie zawarcia umowy/udzielenia zlecenia, lub
 - b) przeprowadzeniu szacowania wartości zamówienia publicznego;
- 6) posiada Pani/Pan prawo do:
- a) żądania dostępu do treści swoich danych osobowych, ich sprostowania lub ograniczenia przetwarzania,
 - b) cofnięcia zgody i usunięcia danych – wyłącznie w przypadku przeprowadzania szacowania wartości zamówienia,
 - c) wniesienia skargi do organu nadzorczego - Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
- 7) Pani/Pana dane osobowe nie podlegają zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji, w tym profilowaniu;
- 8) Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane przez okres 5 lat liczonych od daty zakończenia realizacji umowy/zlecenia, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz.U. z 2019 r. poz. 553, z późn. zm.), po tym czasie dane będą przechowywane przez okres niezbędny do realizacji przez Administratora danych obowiązków wynikających z przepisów ww. ustawy. W przypadku postępowania współfinansowanego ze środków UE – okres przechowywania może być dłuższy, określony zgodnie z art. 140 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006;
- 9) dane kontaktowe do Inspektora ochrony danych w Ministerstwie Infrastruktury: Inspektor ochrony danych, Ministerstwo Infrastruktury, ul. Chałubińskiego 4/6, 00-928 Warszawa, adres e-mail: inspektor.RODO@mi.gov.pl. Z Inspektorem ochrony danych można się kontaktować we wszystkich sprawach dotyczących przetwarzania przez Administratora danych Pani/Pana danych osobowych oraz korzystania z praw związanych z tym przetwarzaniem danych.